

EL FET NACIONAL

El mes d'octubre del any 1976 es varen organitzar unes Jornades de Debat sobre els Països Catalans, on hi varen participar intel·lectuals que defensaven diferents opinions sobre la realitat nacional dels P.P.C.C. avui. Amb aquest article i partint d'aquestes Jornades, la meua intenció és que tothom prengui consciència del procés d'anihilació nacional que sofreix el nostre poble i conegui a fons la qüestió.

Avui la ideologia nacional espanyola considera que Espanya (per mi Estat espanyol) és en Estat-Nació amb problemes perifèrics diferenciats i que necessiten un tractament per les seves diferents costums. D'aquesta definició ens en podrien donar una lliçó els Sres. Fraga Iribarne i en Julià Marías amb totes les seves respectives escoles.

El concepte de Països Catalans ha engendrat moltes polèmiques i ha sigut matèria d'estudi per a tots els intel·lectuals que porten a terme una tasca estudiantosa del FET NACIONAL, el concepte de P.P.C.C. avui encara no és reconegut pels diferents sectors espanyolistes i per les capes populars que són víctimes inconscients de la manipulació de grups d'intel·lectuals al servei de partits polítics partidaris de mantenir les oligarquies castellanes que fins avui han estat oprimint a tots els pobles de l'Estat.

Hem de valorar les declaracions del professor e historiador Pierre Vilar al Avui (24.11.77): "Els Països Catalans formen una comunitat de llengua, però han tingut cadascun d'ells una evolució històrica diferent". Evidentment l'evolució històrica ha estat molt diferent i més si coneixem el grau d'opressió Nacional a la que han estat sotmesos els diferents països dels P.P.C.C. L'opressió a la Catalunya-Nord, València i les Illes ha estat més acusada que al Principat. El procés colonitzador castellà i Frances a ferit la consciència dels ciutadans del poble català d'una manera molt pesant per el desenvolupament cap un alliberament nacional.

La realitat nacional dels Països Catalans hi ha qui diu que se l'han inventat quatre intel·lectuals, això es totalment fals. Tampoc és cert que els intel·lectuals és proguessim inventar la lluita de classes. No tenim de deixar-nos enga-

nyar per declaracions fetes amb tota la mala fé i que van en contra de l'alliberament del nostre poble.

Amb el perillós recobriment "científic" que el positivisme dona a la seva ideologia algunes persones no consideren que de fet la Nació pugui ser altra cosa que una CONSEQUENCIA a posteriori de la Constitució i desenvolupament de l'Estat modern y contemporani. Aquesta es una profunda raó per la qual no acabem de superar el viciat nexa conceptual burgesia-nació (2). "La nació hauria estat a tots els efectes el resultat del projecte hegemònic de la burgesia". Es clar, desde aquesta òptica, el Països Catalans son una fantasmagoria. Però també Polònia, Irlanda, la Xina, el Japó, Suècia, etc.

ESTAT-NACIO

Crec que és imprescindible donar unes definicions dels dos conceptes que podrien crear molta confusió als lectors d'aquest escrit.

Entenem per NACIO els grups humans amb una entitat social, econòmica i cultural específica i diferenciada constituïda a través d'un procés històric, per lo que la nació és un cos social dividit en classes.

El nom compost d'Estat-Nació per una banda i Nacionalitat per l'altra permet a l'esquerra reformista que ho defensa resoldre formalment la contradicció entre l'Estat (Bunquerià) i la Nació (Popular). Els dits moviments d'alliberament nacional no fan aquesta diferencia en el seu llenguatge ja que la seva ideologia defensa que la Nació oprimida lluita per la construcció del seu propi Estat.

L'Estat és un conjunt de Nacions o una NACIO que és constitueix en Estat. Hi han diferents menes d'Estats: Estat federal: format pel desitg i amb ple acord entre les diferents Nacions. Estat Centralista o autoritari: format per l'imposició forçada d'una Nació sobre una altra.

NO SOM VOTABLES (1)

S'ens diu que si algun dia volem una no-dependència (equivalent a independència) ho haurem de votar, com també haurem de realitzar un Referendum per si volem o no constituir-nos en Països Catalans. "Quan la gent voti". Lo votable és tot allò que fa referència a les relacions polítiques i tot allò que és decidable i optatiu en general. Però el que mai no podrem votar és si Lleida o Alcoi és parla català. Tampoc és votable si una Nació és una Nació. Els Països Catalans tampoc són votables i lo que en tot cas és votable és lo que pensa fer cadascun dels Països Catalans respecte als altres, respecte al món, i respecte a ells mateixos. Els Països Catalans són una realitat investigable i construïble per la via popular i per la via erudita però no són licitables en escrutini.

Un cop establert això resulta que ja hi comença a haver un gran plesbicit indicatiu i l'evidència que un eivissenc no és per a un gironí un estranger.

Contra aquesta evidència i aquest plesbicit s'aixeca de vegades més la innibició. Un "demòcrata espanyol" acaba de declarar que els P.P.C.C. són un projecte de la burgesia expansionista (suposo que la del Principat).

Cal considerar que a part de la ingerència en el nostre país, i a n'els altres, atacar l'avenç per la comprensió dels P.P.C.C. denunciant que és un intent de vendre més teixits o de defensar sucursals bancàries és ignorar com a mínim que ja fa molts anys que tant l'una cosa com l'altra és poden fer. (3) La mateixa persona ha dit que "no aceptamos la denominación de Países Catalanes... por razones de estrategia". De l'estratègia dels illencs, dels catalans, dels valencians?

El poble ha de decidir quina forma ha de donar a la seva realitat nacional. Però com?. Des de quina informació històrica (4).